

Gam Başkadır Gamsızlık Başka

– clttynl · 14 Ağustos 2014

Dağları yürüten,
Kurumuş odunlara hayat veren,
Taşların arasından kocaman denizleri var eden,
O denizi bir anda ortadan ikiye bölen,
Yazın ayrı kışın ayrı taamlarla her yeri süsleyen,
En aciz yaratıklara en kaliteli besinleri yediren,
Firavunları bir topal sinekle helak eden,
Ebabil kuşlarıyla bir orduyu tarumar eden,
İstedğine zenginlik, mal-mülk, servet veren,
Mecnunları Leyla peşinden koşturup da Leyla'lar Leyla'sına kavuşturan Allah'a inanıyorsanız eğer, gamsız değil Müslümansınızdır.

Her şeyi dert etme, düşünme ve tasalanma sadece başınızdaki akları çoğaltır. Tevekkül etmek ise imandandır şöyle ki,

"Vaktiyle iki adam, hem bellerine, hem başlarına ağır yükler yüklenip, büyük bir sefîneye(gemiye) bir bilet alıp girdiler. Birisi, girer girmez yükünü gemiye bırakıp, üstünde oturup, nezâret eder; diğeri hem ahmak, hem mağrur olduğundan, yükünü yere bırakmıyor. Ona denildi ki,

"Ağır yükünü gemiye bırakıp rahat et."

O da, "Yok, ben bırakmayacağım. Belki zâyi olur. Ben kuvvetliyim. Malımı, belimde ve başımda muhâfaza edeceğim."

Yine ona denildi: "Bizi ve sizi kaldıran şu emniyetli sefîne-i sultaniye(hükümdarlık gemisi) daha kuvvetlidir, daha ziyâde iyi muhâfaza eder. Belki başın döner, yükün ile beraber denize düşersin. Hem, gittikçe kuvvetten düşersin. Şu bükülmüş belin, şu akılsız başın, gittikçe ağırlaşan şu yüklere tâkat getiremeyecek. Kaptan dahi, eğer seni bu halde görse, ya divânedir diye seni tard(uzaklaştırma) edecek, ya 'Hâindir, gemimizi ittiham(suçlama) ediyor, bizimle istihzâ(alay) ediyor, hapis edilsin' diye emredecektir. Hem, herkese maskara olursun. Çünkü ehl-i dikkat nazarında, zaafı gösteren tekebbürün(kibir) ile, aczi gösteren gururun ile, riyâyı ve zilleti gösteren tasannuun(yapmacık) ile, kendini halka mudhike(gülünç) yaptın; herkes sana gülüyor" denildikten sonra, o bîçarenin akli başına geldi, yükünü yere koydu, üstünde oturdu.

"Oh! Allah senden râzı olsun. Zahmetten, hapisten, maskaralıktan kurtuldum" dedi.

İşte ey tevekkülsüz insan! Sen de bu adam gibi aklını başına al, tevekkül et. Tâ bütün kâinatın dilencilüğinden ve her hâdisenin karşısında titremekten ve hodfüruşluktan ve maskaralıktan ve şekâvet-i uhreviyeden ve tazyikât-ı dünyeviye hapsinden kurtulasın.

İmân, insanı insan eder; belki, insanı sultan eder. Öyle ise, insanın vazife-i asliyesi(asıl vazifesi) imân ve duâdır. Küfür, insanı gayet âciz bir canavar hayvan eder.”

İşte bu kıssada bilindiği üzere Risale-i Nur Külliyyatında geçmektedir. İnsanın tevekküle ulaşmış bir imana sahip olmasının ardından aslında ne kadar rahat edebileceği anlatılmaktadır ama insan o kadar cahil ve kendini bilmezdir ki o divane gibi bir şeylerin sahibi olduktan sonra hep onu taşımak ister oysaki ne o sahip olduğu yük kendisininindir ne de kendisinin olacaktır. Her şeyi yoktan var eden Allah ki o insana önce düşünmeyi bahşetmiş daha sonra insanı imanla şereflendirmiştir.

Hülâsa, insan imanlı bir şekilde tevekkül ettikten sonra ne dert kalır orta da ne de tasa. Bu yüzden size gamsız deseler de aldirmayın gam başkadır gamsızlık başka inanmak başkadır iman etmek başka... Vesselam...